

Dosarul nr. 3ra-1172/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (V. Chisilița)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, G. Dașchevici, V. Negru)

ÎNCHEIERE

08 decembrie 2021

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Valenscor-Design”, reprezentată de avocatul Ion Cobîșenco,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Valenscor-Design” împotriva Consiliului Concurenței, terți Societatea cu Răspundere Limitată „Santeh-Trans”, Societatea cu Răspundere Limitată „Levprocons” și Societatea cu Răspundere Limitată „Barzine-Cons” cu privire anularea actului administrativ individual defavorabil, împotriva deciziei din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 07 august 2018, SRL „Valenscor-Design” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței, solicitând anularea punctelor 1, 3 și 5 din decizia Plenului Consiliului Concurenței nr DA-2/18-49 din 28 iunie 2018.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 09 iulie 2018, Consiliul Concurenței a emis decizia nr. DA-2/18-49 din 28 iunie 2018, având ca bază raportul de investigații întocmit în baza dispoziției de inițiere nr. 2 din 25 ianuarie 2018 cu privire la semnele încălcării prevederilor art. 5 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 care prevede procedurile de achiziții publice nr. 613/16 din 29 noiembrie 2016 privind achiziționarea lucrărilor de construcție a sistemelor de canalizare și a stației de epurare din satul Zăicani, raionul Criuleni și nr. 636/16 din 09 decembrie 2016 privind achiziționarea lucrărilor de construcție a stației de epurare din satul Țânțăreni, raionul Anenii Noi, în cadrul căreia a participat și SRL „Valenscor-Design”.

Prin scrisoarea nr. DA-06/333-815, a făcut cunoștință cu raportul de investigație, în termen de 30 zile a prezentat observații asupra acestuia, motivând că

în cadrul procedurilor de achiziții nu a avut nici o înțelegere cu alte entități economice.

SRL „Valenscor-Design” activează din 07 septembrie 2012 până în prezent, respectând cu strictețe Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, contribuind la îmbunătățirea producerii, distribuției produselor și promovarea progresului tehnic și economic, iar procedurile de achiziții publice nr. 613/16 din 29 noiembrie 2016 și nr. 613/16 din 09 decembrie 2016 nu au fost o excepție de la regulă.

În raportul de investigație a fost menționat că, în procedura de licitație publică nr. 613/16 din 29 noiembrie 2016, SRL „Valenscor-Design” și SRL „Barzine-Cons” au aceeași adresă juridică, însă nici un act normativ nu interzice sau impune anumite restricții la stabilirea adresei juridice, concomitent, acest argument al Consiliului Concurenței nu demonstrează faptul că, a avut o înțelegere, aceasta fiind doar presupunere.

De asemenea a notat că, nici Legea concurenței nu prevede că entitățile economice sau agenții economici pentru o activitate corectă și pentru a proteja concurența necesită să dispună de adrese juridice diferite.

Reclamantul a mai indicat că, în raportul de investigații este suspectată de faptul că au oferit în mare parte aceleași prețuri, însă, SRL „Valenscor-Design” a stabilit prețurile în corespundere cu cerințele caietului de sarcini, de sine stătător și în dependență de sursele financiare disponibile pentru procurarea materiei prime.

În raportul de investigație a fost menționat că a prezentat aceleași prețuri în cadrul procedurii de achiziții nr. 613/16 din 29 noiembrie 2016, însă acest fapt nu demonstrează și nici nu probează faptul că a fost o înțelegere între ofertanții participanți la procedura de achiziție nr. 636/16 din 09 decembrie 2016, fiind doar presupuneri.

La întocmirea devizului pentru lucrările de construcții SRL „Valenscor-Design” s-a condus de prevederile legale și programul „Winsmeta” ce reprezintă metoda de calculare a devizelor cu stilizarea metodei de resurse, forma documentelor de ieșire și conținutul bazei normative corespunzător legislației Republicii Moldova în ramura de formare a prețurilor.

Cu privire la folosirea cuvântului „Incluziv”, care este menționat în raportul de investigație, cât și în decizia nr. DA-2/18-49 din 28 iunie 2018, de către SRL „Valenscor-Design”, SRL „Barzine-Cons” și SRL „Santeh-Trans”, acest fapt nu denotă o înțelegere or, conform prevederilor Legii nr. 183 din 11 iulie 2012 nu este menționat că, este interzis folosirea aceluiași cuvânt în cadrul documentelor de licitație.

Totodată, Consiliul Concurenței urma să indice concret în care documente a fost folosit acest cuvânt pentru a fi probat, dar nu numai declarat. Privitor la declarațiile contabilului șef al SRL „Santeh-Trans”, că a întocmit oferte de preț, fără a specifica faptul la care proceduri concrete a întocmit ofertele, fiind doar o declarație care nu a fost probată de Consiliul Concurenței.

În partea ce ține de constatările făcute de Consiliul Concurenței cu privire la procedura de achiziție publică nr. 636/16 din 09 decembrie 2016 și anume că, reclamantul împreună cu SRL „Levprocons” au aceeași adresă juridică, reclamantul a subliniat că potrivit extrasului de pe pagina web info.cis.sov.md, compania SRL „Levprocons” are sediul pe adresa xxxx, iar compania SRL „Valenscor-Design” are sediul pe adresa: str. xxxx.

Reclamantul a menționat că, urmare a prezentării obiecțiilor față de raportul de investigație, Consiliul Concurenței nu a luat în calcul explicațiile acordate, fiind emisă decizia nr. DA-2/18-49 din 28 iunie 2018, prin care nefondat s-a constatat faptul că SRL „Valenscor-Design” a încălcat art. art. 5 alin. (3) lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 și drept consecință a fost aplicată o amendă în suma de 214 043,92 de lei.

Aplicarea sancțiunii financiare în sumă de 214 043, 92 de lei nu este proporțională, din motiv că SRL „Valenscor-Design” participând în cadrul acestor două proceduri de achiziții publice nu a avut intenția de a limita concurența, cu atât mai mult nu a câștigat procedura fiind doar participant în oferta depusă, iar aplicarea amenzii în valoare de 4% este una exagerată.

În opinia reclamantului, sancțiunea poate afecta grav activitatea companiei, astfel, încasarea sumei corespunzătoare este mult prea gravă, sancțiunea aplicată fiind vădit disproporționată în raport cu scopul urmărit.

Consiliul Concurenței nu a demonstrat faptul că, a fost denaturată concurența, sau statului i-a fost adus un prejudiciu, SRL „Valenscor-Design” nu a împiedicat, nu a denaturat concurența, participând la procedura de achiziției cu intenția de a câștiga.

Prin încheierea protocolară din 16 decembrie 2020, au fost atrași în calitate de terți SRL „Santeh-Trans”, SRL „Levprocons” și SRL „Barzine-Cons” (f.d. 10, vol. III).

Prin hotărârea din 02 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă parțial acțiunea, au fost anulate punctele 1, 3 și 5 din decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-2/18-49 din 28 iunie 2018, în partea constatării încălcării prevederilor art. 5 alin. (3) lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 de către Societatea cu Răspundere Limitată „Valenscor-Design” și aplicării amenzii în mărime de 214 043, 92 de lei. În rest, acțiunea a fost respinsă (f.d. 165, 170-191, vol. II).

La 16 iunie 2020, reprezentantul Consiliului Concurenței, Josan Cristina a declarat apel împotriva hotărârii din 02 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea hotărârii, cu emiterea unei hotărâri noi privind respingerea acțiunii (f.d. 167-168, vol. II).

Prin decizia din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Consiliul Concurenței.

A fost casată integral hotărârea din 02 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu adoptarea unei decizii noi prin care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de SRL „Valenscor-Design” împotriva Consiliului Concurenței, terți SRL „Santeh-Trans”, SRL „Levprocons” și SRL „Barzine-Cons” cu privire anularea punctelor 1, 3 și 5 din decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-2/18-49 din 28 iunie 2018 (f.d. 47-64, vol. III).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, documentele de participare la licitațiile publice nr. 613/16 din 29 noiembrie 2016, nr. 628/16 din 09 decembrie 2016 și nr. 636/16 din 09 decembrie 2016 au fost întocmite de către una și aceeași persoană sau de același grup de persoane, scopul participării fiind stabilirea prețului și asigurarea atribuirii contractului întreprinderii care prin coordonare a ofertat cel mai mic preț.

Drept consecință, se concluzionează că pe o piață concurențială normală, coincidențe de preț nu sunt posibile întrucât fiecare întreprindere are puterea sa

economică specifică, dispune de dotare tehnică diferită, capacitate financiară diferită, costuri salariale diferite și nu în ultimul rând, de disponibilitatea mijloacelor financiare.

Toate aceste elemente conduc la cheltuieli și venituri diferite care în mod normal trebuie să diferențieze prin ofertele propuse. Ofertarea prețurilor identice în cuantum de 93% în cadrul licitației publice nr. 613/16 din 29 noiembrie 2016; 95,37 % în cadrul licitației publice nr. 636/16 din 09 decembrie 2016 și 98,80 % în cadrul licitației publice nr. 628/16 din 09 decembrie 2016 din totalul devizelor de cheltuieli prezentate de către participanții la licitațiile publice respective, permite susținerea faptului că sunt întrunite semne pertinente că între întreprinderile SRL „Barzine-Cons”, SRL „Valenscor-Design”, SRL „Santeh-Trans”, SRL „Barzine-cons”, SRL „Regal-Rent”, SRL „Universal Instal” și SRL „Levprocons”, SRL „Valenscor-Design” și SRL „Universal Instal” au fost realizate acorduri anticoncurențiale de tip cartel dur. Trucarea ofertelor reprezintă realizarea, prin intermediul licitațiilor sau altor forme de concurs de oferte, a acordurilor anticoncurențiale ale întreprinderilor concurente referitoare la prețuri, la împărțirea piețelor, la sursele de aprovizionare sau la calitatea produselor.

Instanța de apel a conchis că, SRL „Barzine-Cons”, SRL „Regal-Rent”, SRL „Levprocons”, SRL „Valenscor-Design”, SRL „Universal Instal” și SRL „Santeh-Trans” au participat cu oferte trucate în cadrul licitațiilor publice nr. 636/16 din 09 decembrie 2016, nr. 628/16 din 09 decembrie 2016 și nr. 613/16 din 29 noiembrie 2016. Coordonarea acțiunilor între întreprinderile SRL „Barzine-Cons”, SRL „Valenscor-Design” și SRL „Santeh-Trans” la licitația nr. 613/16 din 29 noiembrie 2016 privind achiziționarea lucrărilor de construcție a sistemului de canalizare și a stației de epurare din s. Zăicana, r-nul Criuleni, SRL „Levprocons”, SRL „Valenscor-Design” și SRL „Santeh-Trans” la licitația nr. 636/16 din 09 decembrie 2016 privind achiziționarea lucrărilor de construcție a stației de epurare din s. Țințăreni, SRL „Barzine-Cons”, SRL „Regal-Rent” și SRL „Universal-instal” la licitația nr. 628/16 din 09 decembrie 2016 privind achiziționarea lucrărilor de construcție a stației de epurare din s. Drăgușeni Noi privind participarea cu oferte trucate prin schimbul de informații, a împiedicat, restrâns și denaturat concurența prin obiect în cadrul procedurilor de achiziții.

Astfel, acțiunile întreprinderilor SRL „Barzine-Cons”, SRL „Valenscor-Design”, SRL „Santeh-Trans” în cadrul licitației publice nr. 613/16 din 29 noiembrie 2016; SRL „Barzine-cons”, SRL „Regal-Rent”, SRL „Universal Instal” în cadrul licitației publice nr. 628/16 din 09 decembrie 2016; SRL „Levprocons”, SRL „Valenscor-Design” și SRL „Universal Instal” în cadrul licitației publice nr. 636/16 din 09 decembrie 2016 întrunesc în sine semnele încheierii acordurilor anticoncurențiale orizontale de tip cartel dur în cadrul acestor licitații.

Instanța de apel a concluzionat că apelantul întemeiat a constatat în acțiunile SRL „Valenscor-Design” încălcarea prevăzută de art. 5 alin. (3) lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, acordurile anticoncurențiale fiind, în special, cele îndreptate spre participarea cu oferte trucate la licitații sau la orice alte forme de concurs de oferte.

La 17 iunie 2021, prin intermediul oficiului poștal, SRL „Valenscor-Design”, reprezentată de avocatul Ion Cobîșenco, a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, ulterior la 24 septembrie 2021, prin

intermediul oficiului poștal, a depus motivarea recursului solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate, cu emiterea unei decizii noi de menținere a hotărârii din 02 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 65-65 verso, 73-76, vol. III).

În motivarea recursului, recurentul și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată, reiterând argumentele indicate în cererea de chemare în judecată.

Suplimentar, cu referire la capturile de ecran efectuate de pe e-mail-urile unor întreprinderi participante la licitați, recurentul a menționat că la dosar nu au fost anexate probe în sensul în care aceste mesaje au fost primite efectiv, totodată nu probează în nici un fel practici anticoncurențiale sau faptul că unele licitații au fost trucate. Mai mult, acestea au fost expediate după mai mult de un an după ce au avut loc licitațiile (17.11.2017), iar instanța de apel în mod nejustificat nu a reținut acest argument or, nu pot fi puse la baza emiterii unei hotărâri judecătorești probe care nu sunt utile, pertinente și concludente. Totodată, intimata nu a demonstrat că pe parcursul derulării procedurii de achiziție publică, oferta a fost modificată semnificativ în așa fel încât să conducă la concluzia că a intervenit o înțelegere anticoncurențială. Astfel, instanța de apel a ignorat în totalitate acest argument și a pus la baza emiterii deciziei probe care nu au nici o legătură cu circumstanțele cauzei.

În opinia recurentului, probele care au fost dobândite înainte de 25 ianuarie 2018, fiind obținute în mod ilegal înainte de începerea investigației, urmează a fi excluse din dosar și declarate ca fiind inadmisibile, anume scrisoarea Primăriei Zăicani nr. 34 din 19 iunie 2017 și anexele acesteia, scrisoarea Primăriei Zăicani nr. 2909 din 04 iulie 2017 și anexele acesteia, scrisoarea Primăriei Țîntăreni nr. 134 din 19 iunie 2017 și anexele acesteia, scrisoarea Primăriei Țîntăreni nr. 3350 din 19 iunie 2017 și anexele acesteia.

Recurentul consideră că, Consiliul Concurenței a prezentat un raport nesemnat și nedatat recurentei. Același raport a fost anexat și la dosarul administrativ. Ulterior, la faza dezbaterilor judecătorești din cadrul instanței de fond, intimata a prezentat un alt raport de investigație, care are un conținut diferit de cel prezentat recurentei și de cel care se afla la dosarul administrativ, iar de data aceasta raportul era semnat și datat. Astfel, instanța de apel a ignorat și aceste argumente prezentate de recurent și nu a cercetat conținutul acestui raport în modul corespunzător.

Recurentul a notat că, necătând la faptul că nu au fost stabilite circumstanțe agravante, intimata a aplicat sancțiunea maximă prevăzută de art. 72 alin. (3) lit. d) din Legea concurenței. Astfel, Plenul Consiliului Concurenței nu a justificat într-o manieră explicită, consistentă și plauzibilă necesitatea aplicării amenzii în mărimea maximă stabilită, nu a oferit o apreciere multiaspectuală chestiunilor relevante ce vizează individualizarea sancțiunii, în lipsa unor circumstanțe agravante și atenuante sau altor elemente definitorii în acest sens a sancționat reclamantul cu cea mai dură proporție pecuniară punitivă conferită de lege, împrejurări ce denotă arbitrar în conduita intimitei. Mai mult, potrivit prevederilor art. 58 din Legea concurenței, înainte de adoptarea deciziilor prevăzute la art. 65 alin. (1) din aceeași lege, Consiliul Concurenței, în cadrul procedurilor de investigație, garantează pe deplin drepturile la apărare părților în cauză prin acordarea dreptului de a-și exprima punctul de vedere cu privire la concluziile și propunerile din raportul de investigație, prin

asigurarea accesului la dosar și dreptului la audieri. Dacă intenționează să adopte o decizie în temeiul art. 41 alin. (4), Plenul Consiliului Concurenței publică un rezumat al cauzei și conținutul esențial al angajamentelor sau al acțiunii viitoare propuse. Terții interesați pot să-și prezinte observațiile într-un termen stabilit de Plenul Consiliului Concurenței în publicarea efectuată, care nu poate fi mai mic de o lună. Publicarea ia în considerare interesul legitim al întreprinderilor în protejarea secretului lor comercial.

La acest capitol a enunțat că, raportul de investigație expediat în adresa recurentului de către intimat nu conținea un rezumat al acțiunii viitoare propuse, și anume în partea ce se referă la aplicarea amenzii. Astfel, prin aceste împrejurări se încalcă prevederile art. 58 alin. (4) din Legea concurenței or, Plenul Consiliului Concurenței își bazează deciziile doar pe constatările din raportul de investigație asupra cărora părțile în cauză și-au putut prezenta observațiile. Corespunzător, întrucât raportul de investigație nu conține constatări referitoare la amenda aplicată prin decizia contestată, recurentul a fost lipsit de posibilitatea de a prezenta observații referitoare la calculul amenzii aplicate, fapt care încalcă dreptul său la apărare. Acest argument a fost invocat și în fața instanței de apel, însă a fost ignorat în totalitate.

Mai mult, consideră că instanța de apel a ignorat și aplicarea art. 92 din Legea concurenței, potrivit căruia, o întreprindere sau asociație de întreprinderi care dorește să beneficieze de reducerea cuantumului amenzii conform art. 89 alin. (2) trebuie să înainteze o cerere Consiliului Concurenței și să prezinte suficiente elemente probatorii ale presupusului acord.

În opinia recurentului sunt neîntemeiate afirmațiile invocate de către intimat precum că fapta imputată reclamantei este de gravitate mare și din aceste considerente și a fost aplicată sancțiunea maximă, deoarece însăși încadrarea în categoria respectivă a faptei nu determină aplicarea plafonului maxim al sancțiunii, ci doar atunci când componenta anticoncurențială este însoțită de alte semne relevante.

Recurentul a invocat că, necătând la faptul că decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-2/18-49 din 28 iunie 2019 se referă și la drepturile și obligațiile SC„Universal Instal” SRL, instanța de apel nu a dispus și citarea acestei părți în calitate de persoană terță.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 08 iunie 2021, decizia motivată fiind recepționată de către reprezentantul recurentului la 23 septembrie 2021 (f.d. 71, vol. III).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că SRL „Valenscor-Design”, reprezentat de avocatul Ion Cobîșenco, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul nemotivat la 17 iunie 2021 și motivarea recursului la 24 septembrie 2021, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 02 noiembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimațiilor copia cererii de recurs, fiindu-le explicat dreptul de a depune referință asupra recursului declarat.

La 08 decembrie 2021, Consiliul Concurenței a depus referință pe marginea recursului declarat, solicitând declararea acestuia ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în

special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul depus de SRL „Valenscor-Design”, reprezentat de avocatul Ion Cobîșenco, este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Valenscor-Design”, reprezentată de avocatul Ion Cobîșenco, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Nina Vascan

Victor Burduh